Selâm Sana

Mehmet Emin Yurdakul

Selâm Sana — Mehmet Emin Yurdakul

İlk yayın: Türk Sazı (1914)

Mehmet Emin Yurdakul 1944 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Selâm_Sana&oldid=165454 (revizyon 165454). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Türk Müverrihi Ahmet Refik Beye

Ey muhterem Ertugrul'un gözbebeği,
Ey sevgili Gazi Osman,
Ey gün yüzlü, altın kalpli erkek aslan,
Ey Kayahan oymağının asil beyi!

Senindi ki doğduğun gün derin gökler
Talihini yeryüzüne müjdeledi;
O mukaddes Söğüt'üne Şarkta her yer:
«Mazlum arzın ümidini büyüt!» dedi.

Zira Dicle, Bağdat için ağlıyordu;
Endülüs'ün hükümeti,
Mısır'daki Abbasîler hilâfeti
İslâmların kalplerini dağlıyordu.
Anadolu toprağının üzerinde
Herkes kanlı zulümlerle ezilmişti;
Şarki Roma ülkesinin her yerinde
Artık iğrenç nifaklardan bezilmişti.

Şarkın İslâm, Hıristiyan her evlâdı
Esirlere merhameti,
Mazlumlara, zayıflara adaleti
Tattıracak bir dâhiyi sormaktaydı.

Şüphe yok ki, bu göz yaşı yurtlarının
Sen, çoktandır aradığı demir eldin;
O sahipsiz milletlere Gök Tanrı'nın
Gönderdiği bir mucize gibi geldin.

Senin dahi hür alnında bir nur vardı;
Turan'ların güneşleri,
Kabe'lerin o mukaddes ateşleri
Rüya gören bu alında yılbırdardı.

Sen Roma'dan daha büyük bir devlete
Vücut vermek için zihin yoruyordun;
Dört bucağı, peygamberin Muhammed'e
Vatan yapmak hülyasını kuruyordun.

Diyordun ki: «Şu dağları sarsan yeller,
Şu köpüklü Sakarya'lar,
Şu Keşiş'ler üstündeki dik kayalar
Hepsi beni güçlerine meftun eder;

Lâkin benim yiğit ırkım bu sulardan,
Bu taşlardan daha yüce bir kuvvettir;
O, göğsünde denizleri çağıldatan
Dünyaları ram edici bir kuvvettir.»

* * *

Ey hakanım! Sen gençliğin en ateşli zamanında
Erliğinle tanılmıştın;
Konya Selçuk Devletinin sana gelen fermanında
O bahadır baban gibi: «Emir» diye anılmıştın.
Bahtı kör mum gibi yanan bu devletin her ümidi
Senin, sönük kıvılcımı güneş yapan elindeydi.

Senin oğlun, büyük ruhlu Gazi Orhan
Dağı, taşı titretici bir rüzgârdı;
Turgut Alp'in, Karateke'n, Akçakoca'n
Bir sert deniz üstündeki dalgalardı.

Sen, dünyada hiç bir şeyden gözü yılmaz oymağınla
Düşmanları o sararmış otlar gibi biçtin, kestin;
Hiç bir vakit gökten yere alçalmayan sancağınla
Burçtan burca bir kırmızı bulut gibi koştun, gezdin.
Sana karşı hendek, kaya, kılıç, kalkan, kale, pusu,
Açlık, soğuk, ölüm, mezar... hepsi boştu.

Sen o zaman diyordun ki:
«Ben Oğuz Han neslindenim;
Bana yurdun üstündeki
Herkes Tanrı emaneti...
Ben burada her bir ferdi
Mesut etmek isteyenim.
Onun için her bucağa mahkemeler kurmaktayım;
Âdil Dursun Fakih'lerle zulme karşı durmaktayım.
Gelin ey siz, kayserlerin mazlumları!
Gelin ey siz, tekfurların kurbanları!
Gelin ey siz, kara bahtın mahkûmları!
Gelin ey siz, Şarkın yetim kalanları!

Gelin ey siz, ben sizlere bir çobanım;
Sizi candan koruyanım.

Gelin, size Sakarya'nın ırmağından
Daha soğuk bir pınardan su vereyim;
Gelin, size babanızın kucağından
Daha sıcak bağrımda yer göstereyim!...»

* * *

Ey hakanım! Kuvvet ve hak, bunlar, sen Türk fatihine
Bir büyük er dedirtmişti;
Ecdadının şeref dolu eski Turan tarihine
Yine altın bir destanla yeniden şan getirtmişti.
Artık senin başın da bir elmaslı taç istiyordu;
Tanrı, seni hazırlanan tahta davet ediyordu.

Konya Selçuk padişahı Alâeddin
Öldüğü gün hep sancaklar ayrılmıştı;
Her bey kendi toprağında istiklâlin
Bir dalgalı bayrağına sarılmıştı.

Bugün, sen de kurultayda hanlığını selâmlattın:
Oğuz Han'ın töresince Kayahanlı aşireti
Otağında toplanarak huzurunda dize geldi;
Ağzı dönmez kılıcının hakkı olan saltanatın
Aksakallar derneğince kımızlarla kutlulandı.
Gülbanklarla, hutbelerle mutlulandı.

Bugün Keşiş dağlarından
Bir Türkeli doğuyordu;
Garp ufkunda parıldayan
Baht yıldızı sönüyordu;
Dünya Şarka dönüyordu;
Gün, geceyi boğuyordu.
Bu kuvvete yüksek Alpler başlarını eğecekti;
Her bir kayser titreyerek: «Efendimsin!» diyecekti.

Selâm sana ey sevgili Gazi Osman,
Ey gözleri Altay'ları nakleyleyen!
Selâm sana, ey devletli, ulu sultan,
Ey bağrında Orhun'ları sürükleyen!

Günler, aylar parladıkça al bayrağın
Nurlar saçsın, kararmasın.

Bizden senin bıraktığın bu devlete
Bir Osmanlı vicdaniyle yüz bin minnet;
Bizden senin bıraktığın şu millete
Bir asil Türk yüreğiyle candan hürmet!

* * *

Ey imanın, ey meramın kahramanı,
Ey sevgili Gazi Osman,
Ey burçlara, ey kalplere hâkim olan,
Ey Osmanlı Devletinin ilk hakanı!

Senin aziz Mal Hatun'un otağında
O gördüğün güzel rüya boş çıkmadı;
İsa ile Muhammed'in toprağında
Saltanatın Tûba gibi parıldadı

İstanbul'u zapteyleyen Fatih'lerin
O maksadı güttüler ki:
Osmanlılık her vicdanı, her yüreği
Kayahanlı gönlü gibi benimsesin.

Şu kurduğun saltanatın şanlı tahtı
Ahalinin sevgisinden kuvvet alsın;
Onun Bizans surlarından doğan bahtı
Yedi iklim, dört bucağa şeref salsın.

Senin ülken medeniyet yurdu oldu;
Onun mamur illerine,
Yüz kapılı Teb'ler gibi kırk şehrine
Her bucaktan, sarık sarmış başlar doldu.

Fuzulî'ler gibi şiir yazanların
Göğüsleri aşklarıyle ısıttılar;
Güranî'ler gibi âlim insanların
Fikirlere yeni ruhlar akıttılar.

Hilâfeti alan Yavuz Selim'lerin
O rüyayı gördüler ki:
Hint'te, Çin'de, Nijer'deki
Üç yüz milyon dindaşları birleştirsin.

Bu birliğin karşısında bütün dünya
Bir müminin hukukuna el sunmasın;
Taassupla silâhlanan şu Avrupa
Bir mescidin mihrabına dokunmasın.

Senin ırkın her bir ufka at koşturdu;
O dalkılıç orduların
Kaleleri göğe değen yüz diyarın
Ehl-i Salip askerine karşı durdu.

Barbaros'la Turgut, Piri Reislerin
Kuş uçmayan sahillerde dolaştılar;
Beyaz, Siyah ve Kırmızı denizlerin
Burulganlı sularında savaştılar.

* * *

Ey hakanım! İki asrın içersinde Kafkasya'dan
Fas'a kadar her bir bucak:
Şarkî Roma, Macaristan, Makedonya, Yunanistan,
Eflak, Boğdan, Mısır, Tunus, Kırım, Yemen, Hicaz, Irak
Senin ulu bayrağının gölgesinde dirlik buldu;
Yüz milyon halk dilleriyle, dinleriyle korunuldu.

Hiç bir vakit senin Yeni Turan'ında
Neron'ların zulümleri can yakmadı;
Hürriyetin bu mübarek vatanında
Gladyatör vahşetiyle kan akmadı.

Senin güzel İstanbul'un yedi tepe üzerinden
Romulus'un beldesine yüksek sesle emreyledi;
Onun, mağrur Olimp'leri, ehramları baş eğdirten,
Kaf'tan Kaf'a hüküm süren cihangirce siyaseti
Arzı tutan temel gibi devletini pekiştirdi;
İslâm Şarkın çehresini değiştirdi.

O idi ki Avrupa'ya
Asya için bir yol açtı;
Muteassıp İspanya'ya,
Venedik'e, Lehistan'a,
Viyana'ya, her bir yana
Ateş, alev ve nur saçtı.

Gol ırkını Şarlken'in zincirinden o kurtardı,
Fıransa'ya o bağ sardı.
Ramses'lerin debdebeli sarayları
Buradaki şanlı ömrü süremedi;
Sezar'ların büyük zafer alayları
Buradaki şenlikleri göremedi.

O çölleri, kutupları inildetti;
Ona her yer secde etti;

Ve dünyanın uçlarına sesi giden
Türk ırkına taşıttığı yeni adı
Mağrur Latin, vahşî İslav, yiğit Cermen
Hayretlerle, hürmetlerle alkışladı.

* * *

Ey hakanım! Altı asrın yaşattığı hatıralar,
Ünler, haklar bütün senin;
Şu saraylar, şu hisarlar, şu sikkeler, şu tuğralar,
Bu şehirler, bu denizler, bu topraklar bütün senin;
Şu camiler, medreseler, imaretler bütün senin;
Bu tarihler, bu kanunlar, hilâfetler bütün senin!..

Biz de bugün şu Osmanlı ülkesinde
Armağanın olan adı taşıyoruz;
Şu Osmanlı bayrağının gölgesinde
Bir hür millet hukukuyle yaşıyoruz.

Şi'irimiz var, bülbül diller bize sizi anlatıyor;
Ezgimiz var, gümüş sazlar aşkımızı titretiyor;
Türkümüz var, milli barlar bayramları şenletiyor;
Töremiz var, pulat kollar silâhları parlatıyor.
Her birimiz, hiç bir şeyle tadılmaz bir meserretle,
Hür kalplerin duyduğu bir saadetle
Ataların ocağında
Bir saf ömür sürmekteyiz;
Bir mabedin saçağında
Yuva yapan kırlangıçlar.
Cıvıldaşan kuşlar kadar
Bahtiyarız ve serbestiz.
Bizim vakur alnımıza şeref veren bu hayata
Yeryüzünün altınları, incileri, hepsi feda!..

Selâm sana, ey sevgili Gazi Osman,
Ey gözleri Altay'ları nakleyleyen!
Selâm sana, ey devletli, ulu sultan,
Ey bağrında Orhun'ları sürükleyen!

Günler, aylar parladıkça al bayrağın
Kararmasın, nurlar saçsın.

Bizden senin bıraktığın bu vatana
Bir Osmanlı vicdaniyle yüz bin minnet;
Bizden senin bıraktığın hanedana
Bir asil Türk yüreğiyle candan hürmet!...